

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۴۳

جمعه ۱ آذر ۱۳۹۸، ۲۲ نوامبر ۲۰۱۹

اعتراضات به انقلاب همه گیر تحول خواهد یافت

(اطلاعیه حزب کمونیست کارگری)

جمهوری اسلامی با حکومت نظامی اعلام نشده و قطع اینترنت و دستگیری هزاران نفر از معترضین و کشتار صدها نفر، ادعا میکند که اعتراضات تمام شده است. اما نفس همین جنایات روزهای اخیر بر این تاکید میکند که انقلاب برای سرنگونی حکومت اسلامی باید ادامه یابد و ادامه خواهد یافت. جمهوری اسلامی حکومت تاراج و دزدی و فساد و ارتجاع و جنایت است و باید بساطش را از صحنه این جامعه جمع کند. توده مردم محروم و بجان آمده، کارگران و معلمان و بازنشستگان و زنان و جوانان این کشور مصممند امر رهایی از بختک اسلامی را به انجام برسانند و جسورانه و علیرغم جنایات مزدوران مسلح حکومت، به اعتراضات ادامه میدهند.

مردم نمیخواهند زیر خط فقر زندگی کنند و مافیای سرمایه داری بر سرنوشت آنها حاکم باشد. مردم ایران نمیخواهند زیر سیطره دزدان و آدمکشان

ادامه در صفحه ۲

جمهوری اسلامی را سرنگون خواهیم کرد!

پیام حمید تقوایی به مردم ایران

با درود به شما مردم مبارز و قهرمان ایران!

اعتراضات گسترده شما پایه های حکومت منحوس جمهوری اسلامی را به لرزه انداخته است. حمله شما به بانکها، به فرمانداریها، به دفاتر امام جمعه ها، حمله شما به پایگاههای نیروهای سرکوبگر و به آتش کشیدن عکس خمینی و خامنه ای و پرچم جمهوری اسلامی نشان میدهد که مبارزه در چه سطح گسترده و قدرتمندی در جریان است و میتواند و باید به یک انقلاب پیروزمند علیه کل نظام حاکم تبدیل بشود.

در دل این حرکت جوانه های پیشروی و گسترش بیشتر مبارزه به روشنی قابل مشاهده است. در برخی از محلات شما مردم کنترل محله را در دست گرفته اید و راههای ورود نیروهای سرکوبگر به محلات خود را بسته اید. بسیاری از مردم با

کمک رسانی به تظاهرکنندگان و باز گذاشتن درب منازلشان به خودیاری پرداخته اند و اینها جنبه هائی از حرکتهای اجتماعی در دفاع و تقویت مبارزات است.

از سوی دیگر بخشهای مختلف جنبش کارگری دست به اعتصاب زده اند. کارگران هفت تپه دور تازه ای از اعتصاب را شروع کرده اند، کارگران پتروشیمی ماهشهر مدتی است در اعتصاب هستند و همچنین زمزمه اعتصاب در بخشهای دیگر طبقه کارگر بگوش میرسد و دارند اعتصاب را تدارک می بینند. دانشجویان

و معلمان میتوانند با اعتصاب سراسری به این حرکت پیوندند و آثرا بمراتب تقویت کنند. کنترل محلات میتواند به کنترل شهرها منجر بشود، میتواند به اشغال میادین و مراکز مهم شهر منجر بشود و مردم در مقیاس بسیار وسیع تری میتوانند به تظاهرات و تجمعات پیوندند.

همه این حرکتها این قیام گسترده و قهرمانانه را تقویت خواهد کرد و راه پیشروی و پیروزی را هموار خواهد کرد. خطاب من بخصوص به نهادها و چهره ها و فعالین جنبش کارگری و سایر

ادامه در صفحه ۲

از صفحه ۱

اعتراضات به انقلاب همه گیر تحول خواهد یافت

حکومت منفور و ارتجاعی و چپاولگر گریز ناپذیر است. مبارزه علیه جمهوری اسلامی در مناطق و شهرهای بسیاری ادامه دارد؛ اعتصابات و اعتراضات سراسری ادامه این مبارزات خواهد بود و تا خلاصی قطعی از شر جمهوری اسلامی ادامه خواهد یافت. شمارش معکوس برای سرنگونی جمهوری اسلامی آغاز شده است.

زنده باد انقلاب انسانی
برای جامعه ای انسانی!
زنده باد جمهوری
سوسیالیستی!

حزب کمونیست کارگری
ایران
۱ آذر ۱۳۹۸، ۲۲ نوامبر
۲۰۱۹

به حزب کمونیست
کارگری ایران
پیوندید!

مراسم بیست و هشتمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری در کلن

به مناسبت ۲۸مین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران مراسمی شامل سخنرانی و جشن و موسیقی در شهر کلن برگزار میشود. همه شما دوستان آزادی و مخالفین جمهوری اسلامی را به این برنامه دعوت میکنیم.

سخنران: اصغر کریمی

**شنبه - ۳۰ نوامبر،
از ساعت ۴ بعدازظهر**

Alte Feuerwache, Melchiorstraße 3
50670 Köln

برای اطلاعات بیشتر میتوانید با طه آزادی با شماره زیر تماس بگیرید:
017620983106

حزب کمونیست کارگری ایران - تشکیلات کلن

از صفحه ۱

جمهوری اسلامی را سرنگون خواهیم کرد!

پیام حمید تقوایی به مردم ایران

جنبشهای اعتراضی است. وقت آن رسیده است نهادها و چهره های فعال در جنبش کارگری و جنبشهای حق طلبانه دیگر در کنار هم و همدوش هم با اسم و رسم ظاهر شوند و بیانیه و اطلاعیه و فراخوان بدهند و از خیزش انقلابی جاری پشتیبانی کنند. این امری بسیار تعیین کننده است. بجلو آمدن و قد برافراشتن همه فعالین بویژه چهره های جنبش کارگری در جامعه میتواند سهم تعیین کننده و نقش مهمی در تقویت و پیشروی این مبارزات داشته باشد.

به امید گسترش اعتصابات، به امید تشکیل هر چه بیشتر شوراهای سازماندهی اعتراضات در محلات و گرفتن کنترل بدست خود مردم، و به امید پیشرویهای بیشتر و پیروزی نهائی. یک بار دیگر به شما مردم قهرمان درود میفرستم و برای همه آرزوی پیروزی دارم.

KANAL JADID
کانال جدید

فرکانس تلویزیون کانال جدید
ماهواره یاه ست
فرکانس : 11766
پولاریزاسیون : عمودی
سیمبل ریت : 27500
اف ای سی : 5/6

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: بهرام سروش

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

راههای پیشروی و پیروزی خیزش انقلابی جاری

مصاحبه با حمید تقوایی

اعتراضات توده ای علیه حکومت است. اشغال میادین و مراکز شهرها نیز، به شیوه ای که در جنبش اشغال و یا انقلاب مصر شاهد آن بودیم و هم اکنون در خیزش توده ای مردم عراق شاهد هستیم، میتواند شیوه موثر دیگری در تقویت و گسترش خیزش جاری باشد. این اشکال توده ای مبارزه حکومت را از هر جهت محاصره میکند و تحت فشار قرار میدهد و توان سرکوب انقلاب را که از هم اکنون با شلیک کردن به روی مردم آغاز کرده است از او سلب میکند.

بهرام سروش: چگونه میتوان اشکال و شیوه های مبارزه که به آن اشاره کردید را سازمان داد؟

حمید تقوایی: فعالین و چهره ها و نهادهای جنبش کارگری و سایر جنبشهای اعتراضی در گسترش خیزش توده ای جاری نقش تعیین کننده ای دارند. من در پیامم به مردم ایران نیز بر این تاکید کردم که زمان آن فرارسیده است که نهادها و چهره های سرشناس جنبشهای اعتراضی بویژه جنبش کارگری با اطلاعیه ها و فراخوانها و کیفی خواستها و بیانیه های اعتراضی بمیدان بیایند و در برابر حکومت قد برافرازند. در مبارزات میدانی و در کف خیابان، در سازماندهی کمیته های اعتصاب در کارخانه ها و در شوراهای هماهنگی مبارزات در محلات نیز نقش فعالین مطلقا تعیین کننده است. خیزش توده ای جاری شرایط بسیار مساعدی برای سازمان دادن کارگران و توده ادامه در صفحه ۴

حمید تقوایی: به نظر من اگر حرکت جاری به همین شکل محدود بماند به فرجام نخواهد رسید. این قیام نهایی نیست بلکه آغاز کوبنده یک انقلاب توده ای است. این آغاز کوبنده میتواند و باید با اعتصابات کارگران و دانشجویان و دیگر بخشهای جامعه و تظاهرات توده ای و تجمعات و تحصن و اشغال میادین و محله ها و غیره همراه شود. تداوم، پیشروی بیشتر و نهایتا پیروزی این حرکت در گرو این امرست. حرکت در این جهت آغاز شده است. در برخی از شهرها مردم عملا شوراهای سازماندهی اعتراض در محلات را تشکیل داده اند و بعضا کنترل محله را در دست گرفته اند. اعتصابات کارگری نیز در حال شکلگیری است. کارگران هفت تپه و پتروشیمی ماهشهر دست به اعتصاب زده اند و بخشهای دیگری از کارگران نیز در تدارک اعتصابند. اینها اولین قدمها برای تعمیق و گسترش

شکل و شیوه مبارزه نیز تعرض نهائی شان را از همین ابتدا شروع کرده اند. اما این البته تنها آغاز راه است. آغازی که قبل از هر چیز عزم جزم مردم برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی و در هم کوبیدن کل نظام حاکم را به نمایش میگذارد. به همین دلیل هم رژیم چنین سراسیمه شده و از همین آغاز با شلیک بروی مردم و با حکومت نظامی اعلام نشده و بخوابان آوردن تانکها در چند شهر به مقابله با مردم برخاسته است. اگر قیام و خیزش تعرضی مردم نشانه عزم و شجاعت آنهاست، توسل حکومت به کشتار نشانه درماندگی و بن بست اوست. جنبش توفنده جاری میتواند آغاز امید بخش یک انقلاب زیر و رو کننده علیه کل نظام سیاسی-اقتصادی ضدانسانی موجود باشد.

بهرام سروش: آیا این تعرض میتواند به همین شکل ادامه بیابد و به قیام نهائی و سرنگونی حکومت منجر بشود؟

بهرام سروش: از جمعه گذشته در پی افزایش سه برابری قیمت بنزین، مردم در شهرهای مختلف ایران در اعتراض به خیابانها ریخته اند. مردم به مراکز دولتی رژیم حمله کرده و پوسترهای خامنه ای و سران رژیم را پاره کرده و آتش زده و خواستار کنار رفتن کل حاکمیت شده اند. حتی در شهرهایی نیروهای بسیج را خلع سلاح کرده و محلاتی را در اختیار خود گرفته اند. در عین حال رژیم اینترنت را قطع کرده، نیروهای انتظامی و چماق بدستان بسیج را به میدان آورده و شهرها را تا حد زیادی به حالت نظامی در آورده است. تاکنون دهها نفر در اثر شلیک جانینان رژیم جان خود را از دست داده اند، تعداد زیادی زخمی شده و هزاران نفر دستگیر شده اند. به نظر میرسد تقابل میان مردم و رژیم به سرعت به مرحله کشاکش و درگیری نظامی رسیده است. این تقابل و رودر روئی حاد را چطور توضیح میدهید؟ آیا ما شاهد نبرد نهائی مردم با حکومت هستیم؟

حمید تقوایی: به نظر من این تعرض گسترده مردم به ارگانهای حکومتی و نیروهای سرکوبگر و بانکها و غیره نمود

و بروز یک حالت انفجاری و غیر قابل تحمل در جامعه است. جامعه ایران مدتهاست حالت دیگ بخاری را دارد که همه منفذهایش را بسته و آتش زیرش را زیاد کرده باشند. تعرضی که شاهد هستیم حاصل این شرایط است. سه برابر شدن قیمت بنزین جرقه نهائی بود اما مصادف و مشکلات مردم بسیار از افزایش بهای بنزین و تورم و گرانی عمومی فراتر میروند. اعتراض مردم نیز به گرانی محدود نیست. مردم با حمله به بانکها و اماکن و مراکز دولتی نه تنها علیه تورم و گرانی بلکه علیه بیکاری و فقر و شرایط فاجعه بار معیشتی که در جامعه بیداد میکند، علیه بیحقوقی های مفرط سیاسی و اجتماعی که به همه شهروندان و بویژه زنان تحمیل شده است، و علیه فاصله عمیق بین ثروتهای نجومی مقامات حکومتی و وابستگانشان با زندگی زیر خط فقر اکثریت عظیم مردم و فساد و دزدی چپاولی که سرتا پای نظام حاکم را در بر گرفته است، با رادیکال ترین و تعرضی ترین شیوه ها بمیدان آمده اند. در دیماه ۹۶ مردم حرف آخرشان، سرنگونی کل نظام، را اول زدند و امروز از نظر

از صفحه ۳

راههای پیشروی و پیروزی خیزش انقلابی جاری

مردم بپا خاسته فراهم کرده است و زمینه برای متحد و همبسته کردن و تعمیق و سازماندهی مبارزات مردم در هر محله و کارخانه بوسیله فعالین و رهبران عملی از هر نقطه نظر مساعد است.

بهرام سروش: در این میان چه نقش و وظیفه ای برای حزب کمونیست کارگری قائل هستید؟

حمید تقوائی: تجربه و تئوری، نظر و عمل، به همه نشان داده است که هیچ انقلابی بدون حضور و دخالت فعال یک عامل رهبری کننده که بتواند مبارزات مردم را متحد کند، سازمان بدهد و هدایت نماید به پیروزی نخواهد رسید. تجربه همه انقلابات، از جمله متاخرترین آن که به انقلابات بهار عرب معروف شد، مویذ این حقیقت است. هر انقلابی نیازمند یک نیروی هدایت کننده است و هدف و دلیل وجودی حزب ما ایفای چنین نقشی است. ما حزب انقلاب و رهائی جامعه بقدرت انقلابی توده مردم هستیم. نه تنها برنامه یک دنیای بهتر و همه مواضع و

نوشته ها و اطلاعیه ها و بیانیه ها و قننامه ها و مصوبات و تبلیغات ما، نه تنها تلویزیون کانال جدید و کلیه نشریات و رسانه ها و مدیای اجتماعی حزب، بلکه چند دهه فعالیت و پراتیک مبارزاتی پیگیر حزب ما در ده ها عرصه حزب ما را به نمایندگی و نماد نقد و نه عمیق توده مردم به کل وضعیت موجود تبدیل کرده است. در انقلابات بهار عرب چنین نیروئی وجود نداشت ولی در جامعه ایران این حزب حضور دارد و در ده ها عرصه مبارزه فعال و دخیل است. حزبی که حتی دشمنانش آنرا "حزب گسترش اعتراضات" مینامند. حزب ما در زمینه سازی و تدارک خیزش توده ای جاری نقش داشته است و میتواند، از این ظرفیت و پتانسیل برخوردارست، که در پیشروی و پیروزی آن نیز نقش تعیین کننده ای ایفا نماید. بالفعل شدن این پتانسیل تماماً به پراتیک حزب بستگی دارد و ما تمام توان و امکانات و نیروی خود را بکار میگیریم که به حزب نماینده و مورد اعتماد و اتکای بخش هر چه وسیعتری از توده مردم در مبارزه بی امانی که برای درهم شکستن کل نظام موجود آغاز شده است تبدیل بشویم.

همه دستگیر شدگان اعتراضات اخیر باید بدون قید و شرط آزاد شوند!

یک هفته است مردم مبارز ایران علیه توحش و سرکوب افسار گسیخته حکومت اسلامی، علیه فقر و فلاکت تحمیلی، همچنان می رزمند! متحد و یکپارچه خیابانها را به تصرف خود در می آورند. مردم در نبردی نابرابر در مقابل یورش وحشیانه ارازل و اوباش مسلح حکومتی با دست خالی اما به روحیه ای ستودنی و همبستگی بی نظیر مقاومت می کنند! وحشت سرنگونی سراپای حکومت را فراگرفته است. جمهوری اسلامی دارد به زانو درمی آید. این هیبت پوشالی بزودی فرو خواهد ریخت! چندین هزار نفر از عزیزان مردم در بیش از صد شهر دستگیر و به مکانهای نامعلوم منتقل شده اند. تعداد کشته شدگانی که مستقیم هدف گلوله جنگی قرار گرفته و جان باخته اند مخفی نگهداشته شده است. آمارهای تاکنونی که از رسانه های سراسری پخش شده است نزدیک به ۲۰۰ کشته در ۲۵ شهر گزارش شده است. اما بی تردید آمار کشته شدگان بیش از این تعداد است. طبق اخبار منتشر شده ده ها کامیون حمل گوشت. اجساد را از پزشکی قانونی و سردخانه بیمارستانها به مکانهای نامعلوم منتقل کرده اند.

مردم اهواز هوشیارانه مقابل بیمارستان های گلستان رازی و امام، تجمع کرده اند و مانع انتقال زخمی ها و کشته شدگان را به جایی دیگر هستند.

صدها نفر در مقابل مراکز پزشکی قانونی در بسیاری از شهرها برای دریافت اجساد عزیزان خود تجمع کرده اند. دستگاه های امنیتی مانع تحویل اجساد کشته شدگان به خانواده های داغدار می شوند. در مواردی خانواده ها را مجبور کرده اند که چهل میلیون تومان برای دریافت جسد بپردازند.

یورش نیروهای ویژه امنیتی به دانشگاه تهران و حمله به دانشجویانی که محاصره شده اند، بشدت نگران کننده است.

توحش و بیرحمی دستگاه امنیتی برای مردم ایران کاملاً شناخته شده است. تجمع شبانه روزی خانواده ها در مقابل مراکز امنیتی، زندانها و بازداشتگاه ها شروع شده است. تهدید به اعدام دستگیر شدگان خانواده ها را که از وضعیت عزیزانشان در زندانها و بازداشتگاه ها بی خبرند، به شدت نگران کرده است.

یک وجه مهم مبارزات کنونی آزادی دستگیر شدگان و نجات مجروحانی است که به دست نیروهای امنیتی و سپاه پاسداران اسیر شده اند. باید به هر شکل ممکن این تجمعات و اعتراضات مقابل زندانها را تقویت کرد.

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی از همه جهانیان، بویژه نهادهای معتبر مدافع حقوق انسانها و اتحادیه های کارگری می خواهد در پشتیبانی از مبارزات به حق مردم ایران، دولت های کشور خود را تحت فشار قرار دهند تا با قطع مناسبات سیاسی خود با جمهوری اسلامی این حکومت سراپا خون و جنایت را مجبور به آزادی هزاران دستگیر شده اعتراضات اخیر کنند.

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

اول آذر ۱۳۹۸، ۲۲ نوامبر ۲۰۱۹

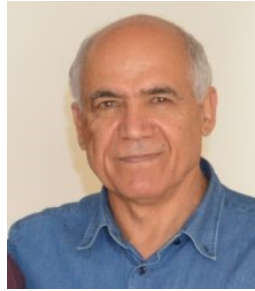
همه زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان اعتراضات اخیر فوراً باید آزاد شوند.

تماس با حزب کمونیست کارگری، ارسال خبر و گزارش، همکاری و عضویت، تلفن: ۰۰۴۹۷۲۵۲۹۲۱۷، تلگرام: @sazmande

اهمیت سیاسی خیزش آبان ۹۸ و چه باید کرده‌های این دوره

اصغر کریمی

معلمان و رانندگان و اعتصاب سیاسی در کردستان نشان داد که جامعه از تب و تاب نیفتاده و مردم به خانه نرفته اند بلکه اعتراض در اشکالی دیگر و عمیق تر و سازمان یافته تر ادامه یافت. و طولی نکشید که بار دیگر نفرت و نارضایتی مردم محروم و بجان آمده توده ای تر و سازمان یافته تر و تعرضی تر به خیزش انقلابی عظیمی تبدیل شد، و نه دهسال و هشت سال بعد بلکه کمتر از دو سال بعد از خیزش قبلی. اینبار بر خلاف ۹۶ تهران یک مرکز مهم اعتراض بود، فاکتوری که از نظر سیاسی، وزن و جایگاه آن و روانشناسی توده ای اهمیت تعیین کننده ای دارد. مردم کردستان نیز که در ۸۸ و ۹۶ تحرک قابل توجهی نداشتند اینبار در چند شهر با قدرت به میدان آمدند. همبستگی و حمایت مردم از جمعیتی که در خیابان ها بودند ابعادی بسیار توده ای داشت. با اتکا به این همبستگی وسیع انسانی بود که در برخی شهرها به مدت چندین روز محلات مختلفی در کنترل مردم قرار گرفت و نیروهای سرکوب جرات وارد شدن به این محلات را پیدا نکردند. در این محلات عملاً نطفه هایی از شورا نیز شکل گرفت. وسعت اعتراض چنان بود که حکومت انواع نیروی سرکوب

مقامات جمهوری اسلامی میگویند غائله تمام شد. این ادعا صرفاً به منظور شکست مردم است. خودشان هم میدانند واقعیتی در این نیست. این غائله نیست که تمام شود. یک اعتراض عمیق اجتماعی و طبقاتی در ابعاد دهها میلیونی است که مدام به شکل اعتصاب و تجمع و انواع و اقسام اعتراض در جریان است و در پربودهایی که هر بار بهم نزدیک تر میشود به شکل یک خیزش عظیم سیاسی بیرون میزند. با سرکوب بیرحمانه برای مدتی عقب مینشینند اما خود را مجدداً سازمان میدهد و قدم علم میکند. اعتراضات حق طلبانه مردم، اعتصابات و تجمعات و خیزش های مختلف زنجیره اعتراضاتی هستند که هر بار قدرتمندتر، روشن تر، توده ای تر، سازمان یافته تر و رادیکال تر جمهوری اسلامی را آماج تعرض خود قرار داده اند و هرکدام از این اعتراضات مردم را قوی تر و منسجم تر و همبسته تر و حکومت را ضعیف تر و بهم ریخته تر و بحرانی تر کرده است. خودشان هم این حقایق آشکار را میدانند. بدنبال سرکوب

از بسیج و نیروی انتظامی و لباس شخصی و یگان های ویژه و سپاه پاسداران را به جنگ با مردم آورد. اینترنت را در سطح کشور و علیرغم مشکلاتی که برای خود حکومت و حتی هماهنگی ارگانهای سرکوبش ایجاد میکرد، بطور کامل قطع کرد که هماهنگی میان اعتراضات و خبررسانی را مختل کند. در شهرهایی حتی مجبور شد تانک های خود را به خیابان بیاورد و عملاً در بسیاری شهرها حکومت نظامی اعلام نشده برقرار کرد. شهرهایی تماماً به اعتصاب و تعطیلی کشیده شد. خود حکومت دانشگاهها و مدارس را در تهران و بسیاری شهرها تعطیل اعلام کرد تا تحرک این بخش ها را به هر درجه میتواند خنثی کند. بعلاوه اینبار اساساً محلات فقیر شهرها بود که کانون اصلی اعتراض بود. اینها مشخصات و ویژگی های قیام یا خیزش انقلابی آبان ۹۸ بود. سراسری تر، سازمان یافته تر، رادیکال تر، تعرضی تر، و اساساً در مناطق و محله های فقیرتر. بقول حمید تقوایی این تمرین یک قیام بود. به یک نکته مهم دیگر نیز لازم است اشاره کنم و آن پیوستگی کامل اعتراضات در خوزستان و کردستان و آذربایجان با سایر نقاط کشور بود که همسو با مردم در سراسر کشور صورت گرفت و دست رد محکمی به قوم پرستان و ناسیونالیست های این منطقه زد و شکست سیاسی آشکاری برای آنها بود. خیزش و قیام دیماه مهمترین اتفاق سیاسی از بدو حکومت ادامه در صفحه ۶

از صفحه ۵

اهمیت سیاسی خیزش آبان ۹۸ و چه باید کرد این دوره

اعتراضات خیابانی با سرکوب بیرحمانه نتوانست بیشتر دوام بیاورد تا اعتصابات شروع شود. عملاً در برخی شهرها همه چیز از بازار و مدارس و دانشگاه و ادارات دولتی تعطیل شد و به نوعی اعتصاب عمومی شد. در چندین شهر بازار دست به اعتصاب زد. در واقع حتی میتوان گفت که اعتصاب عمومی ناقصی صورت گرفت. در میان رانندگان و معلمان که در دو سال گذشته تجربه چندین اعتصاب سراسری و موفق داشتند زمزمه اعتصاب شنیده میشود و بحث در مورد اعتصاب میان آنها جریان داشت و هنوز هم جریان دارد. اگر معلمان و رانندگان کامیونها موفق به اعتصاب سراسری شده بودند و دانشجویان و بازار هم به اعتصاب میپیوستند، به احتمال قوی این اعتصابات به اعتصاب سیاسی عمومی در سراسر کشور منجر میشد. اعتصاب به نوبه خود روحیه اعتراضی مردم را بالا میبرد و روحیه دشمن را تخریب میکرد. نیروی به مراتب عظیم تری به تظاهرات و تعرض به ارگانهای حکومت میپیوست، اشکال دیگری از اعتراض مانند تحصن در مقابل زندانها در سراسر کشور (که در روزهای گذشته در شهرهای خوزستان و برخی شهرهای دیگر پا گرفت) و در دانشگاهها و

غیره و یا راهپیمایی و انواع و اقسام بیانیه های اعتراضی نیز شکل میگرفت و کنترل اوضاع از دست حکومت خارج میشد. این اتفاق دیر یا زود بوقوع خواهد پیوست. خیزش آبان هنوز اینجا و آنجا و در اشکالی ادامه دارد. هنوز امکان آن هست که اعتصابات بزرگ کارگری و اعتصابات معلمان و غیره شکل بگیرد و ورق را برگرداند اما حتی اگر این اتفاق نیفتد، مردم به سرعت خود را برای خیزش بعدی آماده میکنند. فعالینی که در این روزها رهبری اعتراض در محل را بعهده داشتند، با کوله باری از تجربه سیاسی و سازماندهی به رهبران پخته تر و مجرب تری تبدیل شده اند. و باید خود را از دسترس دستگاه اطلاعاتی حکومت دور نگهدارند. رژیم در روزهای آینده سراغ خیلی از آنها خواهد رفت نباید به راحتی در مکان های شناخته شده خود حضور داشته باشند و گیر حکومت بیفتند. آنها اکنون وظیفه سیاسی بزرگی دارند، باید به روابط خود افق بدهند، روحیه بدهند، جمع بندی ارائه دهند، تماسشان را با حزب سیاسی خود محکم تر کنند. خیزش بعدی و یا اعتصابات سراسری و بزرگ در راه است و به این رهبران میدانی بشدت نیاز دارد. شرایطی که به این خیزش و خیزش دی ۹۶ منجر شد با عمق و شدت بیشتری همچنان سر جای خود باقی است. فقر و بیکاری، ستم و بیحقوقی، تبعیضات عمیق طبقاتی، ستم به زنان، ستم به معتقدین مذاهب غیر رسمی و

بیحقوقی های عمیق اجتماعی و فساد حکومت و مفتخوری آیت الله ها مدام عمیق تر میشود. حمله به زندگی مردم باز هم ادامه خواهد یافت. هزاران مجروح و هزاران زندانی و کشتار صدها نفر از عزیزان مردم نیز به این فاکتورها که مبنای خشم عمومی از اقلیت مفتخور و جنایتکار حاکم است، باز هم بر ابعاد خشم و اعتراض مردم می افزاید. روحیه نیروهای سرکوب به مراتب پایین تر از قبل است. موقعیت منطقه ای و بین المللی حکومت نیز بیشتر ضعیف میشود. بحران اقتصادی حکومت را در ضعیف ترین موقعیت خود قرار داده و طولی نمیکشد که از پرداخت حقوق حتی مزدوران خود نیز ناتوان میشود. این فاکتورها مردم را باز هم به شورش و اعتصاب و اعتراض و قیام، اینبار عمیق تر و توده ای تر خواهد کشاند. در چنین شرایطی باید آمادگی خود را بالا ببریم. شبکه ها و جمع ها و واحدهای خود را باید محکم تر از قبل شکل بدهیم. بعد از دیماه ۹۶ علیرغم سرکوب و دستگیری هزاران نفره بسرعت جامعه وارد اعتصابات و تجمعات بزرگ و مهمی شد. اینبار این اتفاق سریعتر و در ابعادی بزرگتر شروع خواهد شد. بعنوان چند اقدام فوری باید دست به سازماندهی خانواده ها و مردم برای آزادی دستگیرشدگان زد و تجمعات توده ای در مقابل زندانها و ارگانهای حکومت را راه اندازی کرد. صدها نفر از عزیزان مردم جان باختند و

برخی مقامات تهدید به اشد مجازات برای دستگیر شده ها کرده اند. باید جنبش دادخواهی را تقویت کرد و خواهان محاکمه آمران و عاملان جنایات شد. باید فرماندهان و مزدورانی که در قتل و سرکوب مردم معترض نقش داشتند را شناسایی کرد و به جامعه معرفی کرد. باید ترس و وحشت را در میان آنها هرچه بیشتر دامن زد. معلمان، رانندگان و دانشجویان رادیکال و پیشرو باید برای از بین بردن موانع اعتصابات سراسری در این بخش ها چاره جویی کنند. در کردستان که جامعه متحزب تر است و سابقه اعتصابات سیاسی موفق دارد وظایف ویژه تری در دستور قرار میگیرد، همینطور در شهرهایی که کانون های قدرتمندتر اعتراض بودند مانند شهرهای خوزستان و اصفهان و کرمانشاه و لرستان و بوشهر و شیراز. در خارج کشور و در سطح بین المللی باید تظاهرات را گسترش داد. افکار عمومی را در حمایت از مردم ایران و تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی و انزوای سیاسی آن و قطع مرادده دولت ها با آن به میدان آورد. اینها چندین قلم از اقداماتی است که باید بدون وقفه در دستور گذاشت. حزب کمونیست کارگری به این وظایف واقف است و تلاش همه جانبه خود را در این راستا خواهد کرد. برای اینکار خود حزب را باید بشدت تقویت کرد تا با آمادگی بیشتری بتواند در عرصه سیاسی و بویژه میدانی حول اقداماتی که برشمرده شد

فعالیت موثری انجام دهد. به این دلیل باید هرچه بیشتر رابطه با حزب و همکاری با آنرا گسترش داد، به آن پیوست و رهنمودهایش را بکار گرفت، اسمش را همه جا مطرح کرد و از نظر مالی بنیه آنرا تقویت کرد. جمهوری اسلامی ضربه سیاسی مهلکی خورده است و بحران سیاسی آن بلافاصله تشدید میشود، ریزش نیرو در احزاب حکومتی بیش از پیش شدت میگیرد، استعفاها و فرار از کشور در میان مقامات مختلف که از چند سال قبل شروع شده است گسترش می یابد و دعوای حکومتی و افشاگری از یکدیگر وسعت بازمی یابد. بیشتر میگیرد. فعالین اعتراضات و رهبران محلی اعتراضات، کارگران و زنان و جوانان پیشرو را به تلاش برای افق دادن به مردم، ارائه جمع بندی از تاثیرات مهم اعتراضات آبان ماه و متشکل کردن مردم از جمله شکل دادن به شوراهای سازماندهی اعتراض، شوراهای هماهنگی اعتصابات، شوراهای محل و شکل دادن به انواع شبکه های اعتراضی فرامیخوانیم.

در مقابل زندان ها تجمع کنید و خواهان آزادی دستگیرشدگان اعتراضات اخیر و کلیه زندانیان سیاسی بشوید.

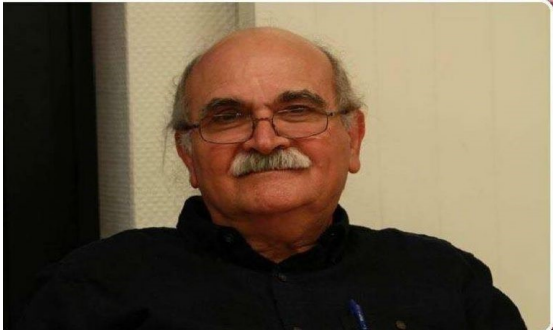
آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، اجتماعات، مطبوعات، تظاهرات، اعتصاب، تشکل و تحزب حق ماست!

کمیته بین المللی کمونیست کارگری
ارتباط: تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۰۰
تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۸۸۸۸۸

**زنده باد
سوسیالیسم**

اعتراضات سراسری جاری به کجا میرود

گفتگوی تلویزیون کانال جدید با حمید تقوایی
 لیدر حزب کمونیست کارگری ایران

شیرین شمس: حمید تقوایی به این برنامه خوش آمدید. اولین سئوالم درمورد تفاوت اعتراضات امسال، آبان ۹۸، با دی ماه ۹۶ است. این موضوع را بررسی کنیم و بعد بپردازیم به اینکه اعتراضات سراسری جاری چه روندی تا به اینجا طی کرده است.

حمید تقوایی: یک ویژگی واضح و قابل مشاهده این موج اخیر اعتراضات شکل و شیوه تعرضی آنست. خیزش اخیر از نظر مضمون و شعارها ادامه همان حرکت ۹۶ است. خیزش ۹۶ هم با شعار علیه کل جمهوری اسلامی، با شعار اصلاح طلب، اصول گرا دیگر تمامی ماجرا، جمهوری اسلامی نمی خواهیم، مرگ بر دیکتاتور و غیره شروع شد و اینبار هم اساس شعارها همین بود. این دو حرکت از این نظر به هم شبیه هستند ولی از نظر شکل مبارزه و شیوه اعتراض کاملاً متفاوتند. این بار مردم اعتراض را با حمله به مراکز قدرت و مراکز فساد حکومتی، حمله به فرمانداریها و بانکها و پمپ بنزینها، طبعاً بخاطر افزایش قیمت بنزین، شروع کردند. مسئله البته فوراً از گرانی بنزین فراتر رفت، هم از نظر خواست ها و شعارها و مضمون و هم از نظر شکل. بنظر آنچه میشود مشاهده کرد اینست که هم مردم و هم رژیم از همان اول با کارت آخر بازی کردند. مردم حمله را شروع کردند به مراکز قدرت، عکس های خمینی و خامنه

ای را آتش زدند، پرچم جمهوری اسلامی را آتش زدند و به بانکها حمله کردند و رژیم هم به مردم شلیک کرد. از همان آغاز حرکت تقابل مردم و رژیم این شکل حاد را پیدا کرد. منتهی بازی با کارت آخر از جانب جمهوری اسلامی فقط نشاندهنده استیصال و درماندگی و بن بست اوست. با اینکه میدانند این حمله و این تهاجم نیروهای مسلح به مردم جواب می گیرد و آتش خشم مردم را بیشتر دامن میزند و غیره ولی تنها کاری که میتواند بکند همین است، چاره دیگری ندارد. چون این آتش میرفت که به سرعت پایه های جمهوری اسلامی را نابود کند و به زیرش بکشد. حکومت به آخر خط رسیده و برای بقای خود راهی بجز دست بردن به اسلحه و شلیک به مردم ندارد ولی تهاجم مردم نشان دهنده عزم جزم آنان برای بزیر کشیدن حکومت و نشانه نفرت عمیقی است که جامعه از این حکومت در دل دارد.

این انفجار و فوران خشم جامعه همچنین واکنش جامعه در برابر سرکوبگریهای سیستماتیک حکومت است. این پاسخ کوبنده مردم به حکومتی است که در همه سطوح عرصه را بر اعتراضات تنگ کرده و بویژه در فاصله بین ۹۶ تا به امروز با بازداشت و سرکوب و اعدام به هر اعتراض و مبارزه حق طلبانه ای برخورد کرده است.

به این دلایل است که حرکتی که در یک هفته اخیر شاهد بودیم بسیار تعرضی تر، جسورانه تر و قدرتمند تر از خیزشهای گذشته بود.

شیرین شمس: تصورها و امیدها این بود که اعتراضات در سطح خیابانها ادامه پیدا کند اما این روند طی نشد. تظاهرات البته در اشکال مختلفی ادامه دارد ولی ابعاد چند روز قبل را ندارد. آیا میشود گفت اعتراضات فروکش کرده است؟ اگر اینطورست آیا دلیلش سرکوب وحشیانه بوده است یا فاکتورهای دیگری در این امر نقش داشته است؟

حمید تقوایی: شاید با یک مشاهده سطحی و با یک عکس فوری بتوان گفت اعتراضات فروکش کرده است. ولی اگر کمی در واقعیت عمیق بشوید می بینید اینطور نیست. همانطور که گفتم موج تازه با یک فوران خشم شروع شد ولی این فوران خشم، این حرکت کوبنده مردم، باید خودش را سازمان دهد، باید کنترل اوضاع را در دست بگیرد و اجازه ندهد حکومت تعیین کند که اتفاق بعدی چیست. مردم باید این را تعیین کنند و برای اینکار باید تا حد زیادی سازمان پیدا کنند، نقشه مند عمل کنند، ارتباطات وسیع داشته باشند، هماهنگ و متحد عمل کنند. این روند فی الحال شروع شده است. در دل این خشم و آتش طغیان مردم، در برخی

محلات شوراهای محلی شکل گرفته و سازماندهی برای کنترل محلات آغاز شده است. در برخی مناطق بخصوص شبها مردم اجازه نمی دهند نیروهای سرکوبگر وارد محلات بشوند. در محلات و کوچه ها - خیابانهای اصلی شهرها نه، ولی در محل سکونت و زندگی - بخصوص در مناطق حاشیه شهرها مردم کنترل را بدست می گیرند. از طرف دیگر ما شاهد اعتصابات هستیم. هفت تپه باز به میدان آمد، رانندگان کامیون سوخت رسانی دست به اعتصاب زده اند، پتروشیمی ماهشهر مدتی است در اعتصاب است و همینطور در بخش های دیگر صحبت از اعتصاب در میان است.

میخواهم بگویم این حرکت باید به خودش سازمان بدهد، شکل بدهد و متحدتر و منسجم تر شود تا بتواند ادامه پیدا کند و من فکر میکنم این روند شروع شده است. ممکن است آن تعرض اولیه کاهش پیدا کند ولی این امر بهیچوجه به این معنا نیست که مردم خانه می نشینند و اوضاع را نظاره میکنند. بلکه به معنای این است که مردم دارند تدارک میدهند برای اینکه متحدتر و قدرتمندتر و سازمان یافته تر به میدان بیایند.

تا آنجا که به سرکوب جمهوری اسلامی بر میگردد من فکر میکنم این سرکوب ها به سرعت رو به جمهوری اسلامی بر میگردد؛ در یک اعتراض و تعرض وسیع تری، اینبار در مقابل زندانها و در

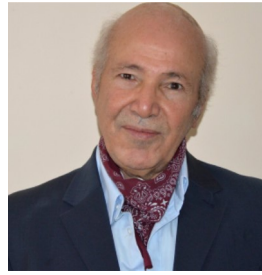
اعتراض به کشتار مردم و یادبود و بزرگداشت عزیزانی که در این حرکت جان باخته اند. اینها مایه ای میشود، زمینه ای میشود برای اینکه این موج برگردد و جمهوری اسلامی را بیش از پیش تحت فشار قرار دهد. جمهوری اسلامی بهیچوجه نمیتواند جامعه را به یک حالت سکوت و ترس و ارباب فرو برد. بعد از ۹۶ هم این امکان را نداشت و نتوانست اینکار را بکند. ضعیف تر و حرکت مردم قدرتمندتر است.

شیرین شمس: شما از کنترل محله ها صحبت کردید. این نکته ای مهمی هست، در تمام شهرها هنوز این اتفاقی نیافتاده ولی در بعضی از نقاط واقعاً کنترل دست مردم هست. اما برای وسعت بخشیدن به این امر یعنی برای اینکه محله های بیشتری در شهرها دست مردم بیافتد یک موضوعی هست که جامعه الان دارد در باره اش صحبت می کند. این موضوع که آیا وقت آن فرارسیده است که برای مقابله با جمهوری اسلامی، که در همین چند روز گذشته تعداد زیادی را در واقع به قتل رسانده است، مردم دست به اسلحه ببرند؟ در گزارشات که دریافت میکنیم می بینیم که جوانها به نیروی انتظامی حمله میکنند و از آنها اسلحه را می گیرند و یا حتی به ادامه در صفحه ۱۰

انترناسیونال می پرسد:

نقش شوراهای سازماندهی اعتراضات در گسترش خیزش انقلابی جاری

کاظم نیکخواه

بروند. شورای سازماندهی این نقش را ایفا میکند. یعنی فعالین اصلی تظاهرات در یک منطقه و محله با هم مخفیانه قرار و مدار میگذارند. تقسیم کار میکنند و در هر محله و شهری اعتراضات را رهبری میکنند. این شوراهای طبعاً در شرایط کنونی مخفی هستند. اما نطفه شوراهای آینده بعد از سرنگونی حکومت را میسازند و سنگ بنای سیستم شورایی و دخالتگری مستقیم مردم در سرنوشت خویش را میگذارند. خیلی از رهبران آینده از دل این مبارزات و شوراهای بیرون می آیند.

خوشبختانه ایده و گفتمان شورایی در ایران با انقلاب ۵۷ وسیعاً شناخته شده است. و به همین دلیل حتی جمهوری اسلامی هم برای اینکه خود را محصول انقلاب ۵۷ قلمداد کند، یک سری تشکلهای دست ساز و ارتجاعی را بنام شوراهای اسلامی و شوراهای کارگری اسم گذاری کرده است. که البته کاملاً اینها رسوا و آبرو باخته اند و هیچ ربطی به شورا ندارند. بهرحال از انقلاب ۵۷ گفتمان شورایی در ایران اجتماعی شده است. و اخیراً هم با اعتصاب و اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه و طرح اداره شورایی توسط اسماعیل بخشی، یک بار دیگر این گفتمان به جلو صحنه آمد. منظورم اینست که شورا امر ناشناخته ای در

ایران نیست. الان اعتراضات گسترش یافته است و مردم وسیعاً به خیابان آمده اند و وقت آنست که با تشکیل شوراهای این حضور مردمی را تداوم بدهیم و ابزار ادامه کاریش را تامین کنیم. شورا خاصیتش اینست که تجربیات موفق اعتراضات را در خود متبلور میکند و تداوم میبخشد. شورای سازماندهی اعتراضات یعنی ارگان رهبری اعتراضات در مناطق مختلف. افرادی که نقش کلیدی در تظاهرات و اعتراضات و جمعاعات دارند، عملاً با هم قرار و مدارهایی میگذارند و تقسیم کارهایی میکنند و تصمیماتی میگیرند. این یعنی شورای رهبری اعتراضات. همین را باید در شرایط مناسب به اسم شورا رسمیت

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری، تیر سال گذشته:

شوراهای سازماندهی اعتراضات را در همه

جا ایجاد کنیم

حکومت اسلامی آشکارا مستاصل است و در بحران لاعلاج دست و پا میزند. توان کنترل جامعه به شکل سابق را ندارد. مردم نیز نشان داده اند که تحمل این شرایط را ندارند. باید مبارزات مان را سازمان یافته و سراسری کنیم. یک ابزار مهم هدایت و سازماندهی مبارزات در این شرایط، شوراهای سازماندهی اعتراضات است. شوراهای سازماندهی میتوانند در همه محلات و شهرها ایجاد شوند و اعتراضات مردم را رهبری کنند، مردم را حول خواست های سیاسی و رفاهی و حول خواست های آزادیخواهانه و عدالت طلبانه متحد نگهدارند و نقش رهبری میدانی مردم را بعهده بگیرند. اکنون وقت سازماندهی اعتراضات شهری در سراسر کشور است.

حزب کمونیست کارگری فعالین سیاسی و اجتماعی و فعالین و رهبران کارگری و جوانان معترض را فرامیخواند در هر شهر و محلی که میتوانند، شوراهای سازماندهی اعتراضات را ایجاد کنند، جوانان و مردم معترض و پرشور را در این شوراهای جمع کنند و با استفاده از روابط و امکانات خود و با استفاده از مبدیای اجتماعی حلقه تماس خود با مردم شهر را گسترش دهند.

زنده باد شورای سازماندهی اعتراضات در سراسر کشور
حزب کمونیست کارگری ایران، تیر ۱۳۹۷

انترناسیونال: حزب کمونیست کارگری تشکیل شوراهای سازماندهی اعتراضات را بعنوان شکلی از سازمانیابی مردم معترض و هماهنگی اعتراضات در محلات و شهرها طرح کرده است. بنظر شما این شوراهای چه نقشی در گسترش و تعمیق خیزش انقلابی جاری می توانند ایفا کنند؟ آیا نمونه هایی از تشکیل این شوراهای در دل اعتراضات جاری شاهد بوده ایم؟

کاظم نیکخواه: شورا به زبان ساده یعنی دخالت مستقیم مردم در سرنوشت خویش. تاکید بر ایجاد شوراهای سازماندهی در واقع تلاشی برای تداوم آن تجربه های موفق است که در خود اعتراضات وجود دارد و خود را نشان میدهد. در اعتراضات اخیر شاهد کنترل محلات هستیم، شاهد نقشه ریزی و هماهنگی میان تظاهر کنندگان برای مقابله با نیروهای سرکوب هستیم، شاهد یک نوع تقسیم کار میان مردم معترض برای پیشبرد درست و موفق تظاهرات و اعتراضات هستیم. عده ای کار تهیه عکس و فیلم و خبر رسانی را انجام

انترناسیونال می پرسد:

نقش اعتصابات سراسری در گسترش خیزش انقلابی جاری

شهلا دانشفر

قرار دادند. و این شورش کل جامعه علیه حکومتی است که با کل دستگاه سرکوبش از زندان و شکنجه و اعدام گرفته تا به خدمت گرفتن دستگاه مذهب و برپایی بساط آپارتاید جنسی توانسته است در چنین ابعادی هست و نیست مردم را به یغما ببرد. در این یک هفته مردم روز و شب در جدالی جانانه با این حکومت جنگیده و علیرغم دستگیریهایی وسیع، دستور تیر دادن خامنه ای و کشتار کردنها و نیزعلیرغم تشبثاتی چون قطع اینترنت، به عنوان یک ابزار مهم سازماندهی اعتراض و اطلاعی رسانی، این اعتراضات ادامه دارد. این چنین است که مردم عزم خود را جزم کرده اند که به جهنم جمهوری اسلامی پایان دهند. اما اعتصاب عمومی در سطح جامعه، بویژه اعتصاب سراسری کارگری، یک شرط لازم و حیاتی برای تداوم اعتراضات در کف خیابان و ارتقاء خیزش انقلابی مردم به انقلابی اجتماعی و زدن ضربه نهایی بر پیکر این حکومت است. به عبارت روشنتر برای ارتقاء شورش مردم به جان آمده به انقلابی اجتماعی که بتواند توده های وسیع مردم را به میدان بیاورد، برای قدرت دادن به مبارزات و تصرف میادین "التحریر" ایران و برای جلوگیری از پراکنده شدن صفوف اعتراض در شهرها و

دوام آوردن آن در مقابل سرکوبگری های حکومت، باید با شتاب هر چه بیشتر شکل دادن به اعتصابات سراسری را در دستور گذاشت. اما اگر پایه ای تر نیز به جایگاه اعتصاب نگاه کنیم، اعتصاب سراسری کارگری همراه با اعتصاب عمومی در سطح جامعه یعنی خواباندن کل چرخه تولید، که حکومت را فلج میکند. همانطور که در انقلاب ۵۷ دیدیم، با به میدان آمدن کارگران و وارد اعتصاب شدن کارگران نفت و زنجیره ای از اعتصابات سراسری ورق برگشت و شمارش معکوس برای سرنگونی رژیم شاه آغاز شد و بالاخره تکلیف آنرا یکسره کرد. بنابراین وقتی معلمان در سطح سراسری وارد اعتصاب شوند. وقتی دانشجویان در ادامه تجمعاتی که داشته اند، رسماً وارد اعتصاب سراسری شوند، وقتی رانندگان کامیون و کامیونداران اعتصاب سراسری خود را اعلام کنند و وقتی کارگران نفت، شرکت واحد، شهرداریها، آتش نشانی، برق، مخابرات و همه مراکز کارگری که همین امروز با هزاران معضل روبرویند و تا قبل از این اتفاقات هر روزه در اعتراض و مبارزه بودند، اعلام اعتصاب کنند، شک نداشته باشید که کمر این رژیم خواهد شکست. و همانطور که اشاره کردم آنوقت مردم میلیونی به خیابان خواهند ریخت و التحریر را برپا خواهند کرد. آنوقت است که مردم در زندانها را در هم خواهد شکست و کل بساط توحش و بربریت رژیم حاکم را جارو خواهند کرد. باید سرعت به

این سو حرکت کرد. از همین روست که تاکید ما بر اعتصاب سراسری کارگران و اعتصاب عمومی در سطح جامعه است. خوشبختانه حرکت جامعه نیز به این سو است. بطور واقعی نیز راه دیگری در برابر مردم قرار ندارد. کارگران کارخانجات پتروشیمی ماهشهر از چند روز قبل و هفت تپه که بیش از یکماه است در اعتراض به سر میبرند، اعلام اعتصاب کرده اند. بازار در همین مدت در چنین شهر وارد اعتصاب شد. زمزمه های اعتصاب در میان معلمان بلند شده بود که رژیم در هراس از جلو آمدن گفتمان اعتصاب در سطح جامعه فوراً مدارس در سطح استانها را تعطیل اعلام کرد. بعد هم با تجمعات دانشگاههای مختلف، رانندگان کامیونهای سوخت رسانی از همان روزهای اول وارد اعتصاب شدند و بعد هم رانندگان کامیون پلی اتیلین از بردن بار خودداری کردند. ضمن اینکه هم اکنون زمزمه های اعتصاب میان رانندگان کامیون بالاست. میگویند هر چقدر دستگیر کنید، هر چقدر کشتار کنید، ما به این گرانیها تن نخواهیم داد و اولتیماتوم به اعتصاب سراسری داده اند. از سوی دیگر معلمان و رانندگان کامیون در مبارزات چند ساله اخیر خود ممکن بودن اعتصابات سراسری را عملاً به جامعه نشان داده اند. همه اینها نشانگر فراهم بودن زمینه برای رفتن بسوی اعتصابات سراسری و عمومی در سطح جامعه است. پیش بسوی اعتصابات سراسری!

انترناسیونال:

حزب کمونیست کارگری در بیانیه اخیر خود بر نقش اعتصابات سراسری بعنوان یک گام مهم در گسترش و تعمیق جنبش اعتراضی جاری تاکید کرده است. هم اکنون بخش هایی از کارگران، مانند کارگران نیشکر هفت تپه و پتروشیمی ماهشهر، در اعتصاب بسر می برند و زمزمه هایی هم از گسترش اعتصابات بگوش می رسد. بنظر شما چگونه اعتصابات سراسری می توانند چنین نقشی را در تقویت و گسترش خیزش انقلابی ایفا کنند؟

شهلا دانشفر: اعتصاب ابزار قدرتمندی طبقه کارگر و جامعه در برابر طبقه حاکم است. اعتصاب سراسری هر حکومتی را فلج میکند، چه برسد به جمهوری اسلامی که چنین در حلقه محاصره خیزش انقلابی مردم قرار گرفته است. بویژه نکته قابل توجه اینست که امروز ما در متن شرایطی از اعتصاب سراسری و اعتصاب عمومی در سطح جامعه صحبت میکنم که بار دیگر مردم با خیزش انقلابی خود به میدان آمده اند تا به جهنمی که ۴۰ سال است زندگی و معیشت آنها را به یغما برده و به دره تباهی کشانده است، پایان دهند. در نتیجه امروز توازن

قوا به گونه ای متحول شده است که اجازه قد علم کردن طبقه کارگر و بخش های مختلف جامعه در چنین قامتی را میدهد و با اقبال وسیعی روبرو خواهد شد. ضمن اینکه وقوع چنین اتفاقی تحولی اساسی در سیر اوضاع ایجاد کرده و مردم را میلیونی به خیابان خواهد آورد. اجازه بدهید توضیح مختصری بدهم. ببینید یک هفته است که مردم در شهرهای مختلف و در سطحی سراسری به پا خاسته و با فریاد "جمهوری اسلامی نمیخواهیم، نمیخواهیم" به میدان آمده اند تا به این وضعیت پایان دهند. جرقه شروع این اعتراضات از گرانتر شدن سه برابری قیمت بنزین زده شد، اما به سرعت گر گرفت و گفته میشود دامنه اعتراضات در این یک هفته به بیش از ۱۳۰ شهر کشیده شده است. بدین ترتیب گرانی بنزین آتشی بر باروت خشم مردم زد و چنین شعله ور شد. مردم در این روزها با حمله به حوزه های علمیه قم، فرمانداری ها، بانک ها، مقرهای بسیج و سپاه و نیز با آتش زدن عکس خامنه ای و سران این حکومت و پرچم جمهوری اسلامی، تمامی سمبل های حاکمیت این رژیم را مورد تعرض و حملات خود

از صفحه ۷

اعتراضات سراسری جاری به کجا میرود

پاسگاهها حمله کرده اند و آنجا را در دست گرفته اند. به مراکز بطور مثال پایگاه بسیج حمله کرده اند و آنجا را در دست گرفته اند. آیا زمان این رسیده است که جامعه با اسلحه وارد جنگ با جمهوری اسلامی شود؟ یا الان این آمادگی وجود ندارد و یا اگر آمادگی هم وجود داشته باشد آیا الان وقت این امر است؟

حمید تقوائی: شما گفتید که این حرکت شروع شده است و من هم گزارشاتی دیدم که به نیروهای بسیج و نیروهای سرکوبگر حمله می کنند اسلحه هایشان را می گیرند و بعد آنها را رها میکنند برونند. یعنی مردم اسلحه را میخواهند. بنابراین به این معنا فی الحال اسلحه وارد خیزش اعتراضی مردم شده است. مردم ابتدا به ارگانها، نمادها و پایه های حکومت فساد و زدزدی و چپاول حمله کردند، عکس خامنه ای و خمینی را پاره کردند و آتش زدند، پرچم آتش زدند. به سرعت این حرکت تبدیل به درگیری با نیروهای رژیم شد و بعد مردم شروع کردند به حمله به نیروهای سرکوبگر و مصادره اسلحه ها. این حرکت به این معنا بخشی از فعالیت مردم است.

من فکر میکنم به یک معنا مردم قیام نهائی را تجربه و تمرین می کنند. دارند می سنجدند که میتوان و باید به چه حرکت هائی دست زد و این گام مهمی به پیش است. تجربه گذشته و بخصوص تجربه ۹۶ - این نسل همان نسل ۹۶ است، هنوز دو سال از دی ماه ۹۶ نگذشته است و

این تجربه عملی زنده است - به مردم و بخصوص به جوانان که در راس این حرکت ها هستند نشان داد که دیگر مسئله به این سادگی نیست که ما برویم تظاهرات کنیم اعتراض کنیم و قضیه تمام شود. بالاخره به درگیری کشیده می شود، بالاخره باید قدرتمند بود، باید اسلحه داشت، و این بنظر من آگاهی و تجربه خیلی مثبت و ارزشمندی برای مردم است. ولی این امر به این معنا نیست که الان باید فراخوان مبارزه مسلحانه داد. ما هنوز در چنین مرحله ای نیستیم. هنوز این توازن قوا نیست. داریم در این جهت حرکت میکنیم ولی باید توجه داشت قیام مسلحانه مستقیماً از خود درگیری مسلحانه با نیروهای سرکوبگر و در ادامه خطی این حرکت شکل نمیگیرد. لزوماً و اساساً این طور نیست. آنچه میتواند توازن قوا را تغییر بدهد و برای قیام مسلحانه آماده کند حرکتها اعتراضی توده ای در اشکال دیگر است: گسترش تظاهرات و اعتصابات و به حرکت در آمدن جنبش ها، چهره ها، نهادها، کمیته ها و اشکال دیگر مبارزه که در جامعه ما بویژه از ۹۶ تا کنون جنبش کارگری، معلمان، بازنشستگان، مالباختگان، زنان و جوانان تجربیاتی غنی در مبارزه دارند، به خودشان شکل داده اند، کمیته ها و نهادها و چهره های زیادی به جلو آمده اند و اینها باید به میدان بیایند و وسیعاً فعال شوند و با اتکا و در دل این حرکت آتوق کنترل محله ها و دفاع مسلحانه از محلاتی که در کنترل داریم، اینها معنی پیدا میکنند. باید توازن قوا بین مردم و رژیم به طرفی برود که تعرض مردم قابل سرکوب کردن نباشد یا در هر حال جنگ و گریزی باشد که یک

جا مردم جلو بروند و یک جا حکومت ولی مبارزه ادامه پیدا کند و کلا حرکت به نفع مردم به پیش برود. این کاملاً میتواند در چشم انداز باشد. با توجه به این نکات باید گفت در عین اینکه الان زمان فراخوان دادن جنگ مسلحانه یا قیام مسلحانه نیست ولی الان دقیقاً زمان این هست که به مردم بگوئیم هر چه بیشتر متشکل شوید، هر جا که می توانید نیروهای سرکوبگر را عقب برانید و اسلحه ها را از دست آنها در بیاورید و در دفاع از محلات و در دفاع از خیابان و کوچه و میادینی که در دست گرفته اید آنها را به کار بگیرید. این بنظر من رهنمودی است که راه پیشروی را نشان میدهد.

شیرین شمس: اگر موافق باشید یک نگاهی هم به واکنش دولت های غربی داشته باشیم. مشخصاً دولت های اروپائی. بحث بر سر این است که چرا دولتهای اروپائی اینقدر دیر در رابطه با اعتراضات سراسری در ایران واکنش نشان دادند و حتی در رابطه با جنایت هائی که جمهوری اسلامی در چند روز گذشته مرتکب شده خیلی دیر موضع گرفتند. بعنوان مثال در سوئد وزیر امور خارجه مردم را دعوت به آرامش کرده بود و بعد با اعتراضاتی که مواجه شد حرفش را پس گرفت و جمهوری اسلامی را مورد خطاب قرار داد که در رابطه با سرکوب ها تجدید نظر بکند. چرا به اینصورت است؟ آیا دولت های اروپائی نگران این هستند که جمهوری اسلامی سرنگون بشود؟ و اگر این نگرانی هست، دلیلش چیست؟ آیا به فکر آلترناتیوی بعد از جمهوری اسلامی هستند یا اینکه فکر میکنید منافعشان به خطر میافتد؟

حمید تقوائی: بنظر من این نوع واکنش دولتهای غربی

طبیعی است و کاملاً قابل انتظار بود. اینها منافع اقتصادی، سیاسی و دیپلماتیک زیادی در حفظ جمهوری اسلامی دارند و از این رو نمی خواهند این اعتراضات گسترده بشود و در نهایت جمهوری اسلامی را به زیر بکشند. نمیخواهند این اتفاق بیافتد. حتی دولت آمریکا و ترامپ که تحریمها را تشدید کرده و مدام خط و نشان میکشد بارها گفته است که ما میخواهیم با جمهوری اسلامی روابط حسنه ای داشته باشیم و اگر شرایط ما را ببینند حتی کاری میکنیم که اقتصادشان رونق بگیرد و غیره و غیره. حتی دولت آمریکا این موضع را دارد چه برسد به دولت های اروپائی که از ابتدا خیلی روابط نزدیک تر و تنگاتنگتری با جمهوری اسلامی داشته اند. بنابراین علت این عکس العمل روشن است.

در عین حال باید توجه داشت که میشود دولت ها را وادار کرد به اینکه در حمایت از مردم بر علیه جمهوری اسلامی موضع بگیرند. با اعمال فشار بر آنها، با آگاه کردن افکار عمومی و با به حرکت در آوردن شخصیت ها و جنبش های مترقی و کارگری و چپ در کشورهای اروپائی. با اعمال فشار از پایین میشود دولت های غربی را مجبور کرد و به این سمت راند که علیه جمهوری اسلامی و در دفاع از مبارزات مردم ایران موضع قاطع تری بگیرند. همچنانکه اشاره کردید در سوئد این اتفاق افتاده است و دولت سوئد مجبور شده از موضع اولیه اش عقب بنشیند و به جمهوری اسلامی اعتراض کند.

به یک نکته دیگر هم باید توجه داشت. از نقطه نظر احزاب حاکم، دولت های حاکم و حتی جریانهای

اپوزیسیون راست، اینکه در جامعه ای مردم بلند شوند و دست به تعرض بزنند - مثل حمله به مراکز حکومت، آتش زدن عکس مقامات دولتی و یا حمله به بانک ها و غیره - این گویا خودبخود مجازمی کند که دولت مربوطه به هر جنایتی دست بزند. این نیروها عامل خشونت را مردم میدانند و فکر می کنند علیه مردم معترض، علیه مردمی که از نظر آنها "خشونت" کرده اند، حکومت مجاز است حتی تانک به خیابان بیاورد. این فرهنگ احزاب بورژوا و دولت های حاکم در غرب است. حتی در افکار عمومی مردم غرب این نوع مخالفت با "خشونت مردم" تا حدی رواج دارد. این تلقی را باید شکست. مردم حق دارند در هر جای دنیا علیه فقر و بیحقوقی و دیکتاتوری، در برابر سرکوب، دست به اسلحه ببرند و به مراکز قدرت حمله کنند. این را باید در افکار عمومی مردم در کشورهای غربی جا انداخت. باید سیاستهای سرکوبگرانه و جنایت کارانه جمهوری اسلامی را کاملاً در برابر چشم قرار داد و پشتیبانی و حمایت از مردم بپا خاسته را جلب کرد. جوامع غربی سازمانیافته هستند. نهادها و شخصیتها و سندیکاها و تشکل های مترقی ای هستند که می توانند به این حرکت بپیوندند و این می تواند عامل فشاری شود بر دولت ها که آنها هم سیاست شان را به نفع مردم و علیه حکومت جمهوری اسلامی تغییر دهند. ما همیشه سیاست انزوا و بایکوت سیاسی جمهوری اسلامی را در دستور داشته ایم و همیشه خواسته ایم دولتها را تحت فشار قرار بدهیم که به این سمت بروند. با اوج گیری مبارزات مردم در ایران این چشم انداز هست که ادامه در صفحه ۱۱

از صفحه ۱۰

اعتراضات سراسری جاری به کجا میرود

بتوانیم با اعمال فشار بیشتر بر دولت‌ها آنها را وادار بکنیم موضع قاطع تری علیه جمهوری اسلامی بگیرند. **شیرین شمس:** نقشه عمل حزب کمونیست کارگری بطور کلی در خارج کشور چه هست؟

حمید تقوایی: در خارج از کشور از یک سو ما باید بر افکار عمومی مردم در همین کشورها تاثیر بگذاریم، آنها را از واقعیات ایران مطلع کنیم و حمایت و پشتیبانی‌شان را در دفاع از مبارزات مردم ایران و علیه جمهوری اسلامی جلب و بسیج کنیم. این یک جنبه از فعالیت و یک شاخه از فعالیت است. یک شاخه دیگر اینست که ما بتوانیم ایرانیان مقیم خارج را فعال کنیم، سازمان دهیم، باز هم در حمایت از مبارزات مردم ایران و علیه جمهوری اسلامی. هدفی که ما از این دو شاخه فعالیت دنبال میکنیم اینست که جمهوری اسلامی را به عنوان یک حکومت جنایتکار، که دستش به خون مردم ایران آلوده است و در ترور و جنایت حتی در کشورهای غربی و علیه مخالفینش در این کشورها دارای سابقه بسیار سیاهی و پرونده سنگینی است، افشا و منزوی کنیم و دولتها و نهادهای بین‌المللی را وادار کنیم جمهوری اسلامی را برسمیت نشناسند. هدف ما اینست که جمهوری اسلامی از جانب دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی تحریم و بایکوت سیاسی شود و همانطور که در آفریقای جنوبی رژیم آپارتاید جنسی تحریم شد رژیم آپارتاید جنسی

در ایران هم بایکوت و منزوی بشود. از نظر جنایت و کشتار، جمهوری اسلامی دست کمی از رژیم آپارتاید نژادی در آفریقای جنوبی ندارد. این هدفی است که ما دنبال می‌کنیم و طبعاً بستن سفارتخانه‌ها و کنسولگریها، راه ندادن مقامات جنایتکار حکومت به دیگر کشورها، قطع روابط سیاسی و دیپلماتیک و غیره همه جزئی از این نقشه عمل و فعالیت ماست. باز هم تاکید میکنم نیروئی که میتوان با آنها به آن این فعالیتها را انجام داد مردم در کشورهای خارج هستند. چه ایرانیان مقیم خارج و چه مردم خود این کشورها را باید بسیج کرد. همانطور که اشاره کردم مردم در این کشورها، مردم کشورهای غربی، سازمان یافته هستند. نهادها، سندیکاها، اتحادیه‌ها، انجمنها و شخصیت‌های زیادی هستند که مترقی هستند، آزادیخواه هستند، و می‌توانند در کنار مردم ایران علیه جمهوری اسلامی بسیج شوند. می‌دانید که اخیراً یکی از مقامات جنایتکار حکومت در سوئد دستگیر شده است و این میتواند بسط پیدا بکند. میخواهم بگویم این حرکت بطرف تحریم و بایکوت تمام عیار جمهوری اسلامی دستاوردهائی تا حالا داشته و از مراحل می‌گذرد. مثل محکوم کردن جنایت‌های حکومت، موضع‌گیری علیه حکومت، تعقیب مقامات جنایتکار جمهوری اسلامی که در خارج از کشور ساکن هستند، یا مقاماتی که به خارج سفر میکنند. اینها را باید تحت تعقیب قرار داد. مثلاً ما حدود دوسال قبل و همزمان با خیزش ۹۶ توانستیم هاشمی شاهرودی، یکی از این مقامات جنایتکار جمهوری اسلامی را از آلمان فراری بدهیم، و یا عرصه را

تنگ کنیم بر کسانی مثل عبدالکریم سروش که تلاش میکنند در خارج کشور مانور بدهند و برای حکومتشان آبرو بخرند. اینها اجزا مختلف سیاست ماست برای اینکه جمهوری اسلامی را هر چه بیشتر در دنیا منزوی کنیم، تا حدی که از طرف نهادهای بین‌المللی و دولت‌ها بایکوت و طرد شود.

شیرین شمس: در دو سال گذشته شاهد اعتصابات و تحصن‌های بخش‌های مختلف کارگران، کامیون‌رانان و معلمان بودیم و یک سیاست فعال حزب در این مدت فراخواندن و شکل دادن به اعتصابات بوده است. سؤال اینست که در شرایط حاضر شکل‌گیری و گسترش اعتصابات و ورود بخش‌های مختلف جامعه به اعتصاب تا چه حد ممکن و امکان‌پذیر است؟

حمید تقوایی: خیزش اخیر بر دوش حرکت‌های اعتراضی و اجتماعی شکل گرفت و در این حرکت‌ها اعتصابات، بخصوص اعتصابات کارگران و بخش‌های مختلف طبقه کارگر نقش اساسی داشت. همه بر نقش مهمی که کارگران هفته تپه ایفا کردند واقف‌اند. همچنین نقشی که فولاد اهواز، هپکو و همینطور بخش‌های دیگر جنبش کارگری ایفا کرد. تا آنجائیکه به مبارزات سراسری و اعتصابات و تجمعات سراسری مربوط میشود حرکت معلمان و بازنشستگان نیز خیلی برجسته بود. از سوی دیگر اعتراضات علیه زن ستیزی جمهوری اسلامی، که در دور اخیر خیزش‌های اعتراضی با دختران خیابان انقلاب شروع شد و در اشکال مختلفی ادامه پیدا کرد، و همینطور اعتراضات مال باختگان و اقشار مختلف مردم را شاهد بودیم. زمینه‌های این شورش

اخیر، این قیام و تعرض کوبنده مردم علیه جمهوری اسلامی، این جوش و خروش و این حرکت‌های مداوم اعتراضی، اعتصابی در بخش‌های مختلف طبقه کارگر، معلمان، بازنشستگان و غیره و غیره بود. خیزش و قیام اخیر بر این مبنا شکل گرفت. بر متن این اعتراضات، سه برابر شدن ناگهانی بهای بنزین جرقه‌ای شد تا مردم در ده‌ها شهر بمیدان بیابند و به نهادها و نمادهای حکومتی حمله کنند. این خیزش به نوبه خود این زمینه را فراهم میکند تا اعتصابات، تجمعات، و اعتراضات گسترده‌ای که بعد از ۹۶ شاهد آن بودیم با قدرت بیشتری، متحدتر و سراسری تر قد راست کند و به میدان بیاید.

از همین رو ما از همان ابتدای حرکت فراخوانمان شکل دادن به اعتصابات سراسری بود. البته منظور از اعتصاب سراسری این نیست که در یک روز تمام بخش‌های جامعه دست به اعتصاب میزنند. این ممکن نیست. عملاً اعتصابات سراسری از آن رشته‌هایی که آماده‌ترند، از نظر سیاسی و از نظر توازن قوا و از نظر همبستگی آماده‌تر هستند، شروع میشود. آنها قدم جلو می‌گذارند، آنها اعتصاب را شروع می‌کنند و بعد این حرکت فراگیر می‌شود و به بخش‌های دیگر کشیده میشود. این مکانیسم واقعی شکل‌گیری اعتصاب عمومی و یا اعتصاب سراسری است. بنظر من بخش‌هایی که الان در جنبش کارگری این آمادگی را دارند بخش‌هایی هستند که کارشان خصلت سراسری دارد. مثل کامیون‌رانان، و یا کلا رشته‌های خدماتی، مانند رانندگان شرکت واحد، کارگران شهرداریها و شرکت‌های خدماتی که کارشان سراسری است. از طرف دیگر

اعتراض سراسری معلمان را شاهدیم که تا حد زیادی متشکل هم هستند و تجربه غنی هم در تجمعات اعتراضی و اعتصابات دارند.

اینها بخش‌هایی هستند که ما فکر میکنیم می‌توانند در این دور جدید پیش قدم بشوند و اعتصابات را در یک سطح گسترده تری آغاز کنند. بنظر من در جنبش دانشجویان هم این آمادگی وجود دارد که به این حرکت بپیوندند. قبلاً هم در جریان اعتصاب هفت تپه دیدیم که جنبش دانشجویی خیلی با قدرت و سرعت به حمایت از آن حرکت بلند شد. اینبار هم دانشجویان می‌توانند با دست زدن به اعتصابات به این حرکت بپیوندند.

من فکر میکنم این یک شاخه از راه‌های پیشروی است. شما سؤالتان در مورد اعتصابات بود ولی همانطور که قبلاً هم اشاره کردم تجمعات و تظاهرات و مشخصاً کنترل محلات هم عرصه‌ها و جنبه‌های دیگری از تداوم مبارزات است.

یک پیش شرط اساسی گسترش مبارزات در این اشکال و شیوه‌ها سازمان‌یابی و سازمان‌یافتگی است، متشکل شدن است و این امر قبل از هر چیز دست‌فعالین و چهره‌ها و نهاد‌های جنبش کارگری، جنبش دانشجویی و جنبش‌های اعتراضی دیگر را می‌بوسد. اینها هستند که می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در سازمان دادن جامعه برای شکل‌دهی اعتصابات داشته باشند.

**زنده باد
جمهوری
سوسیالیستی!**

پیامی از میدان تحریر بغداد به مردم ایران

مردم ایران
شما این روزها قیام عراق را می بینید و به شعارهای تند معترضان جوان عراقی علیه دولت عراق گوش می دهید، که بسیاری از آنها به ایران اشاره می کنند.
ممکن است برخی شعارهای ما به نظر "ضد ایرانی" برسد ولی برای ما مهم است بدانید که ما مردم عراق فقط با محبت به شما رو میکنیم و مشکل ما جمهوری اسلامی است که از مفسدین، جنایتکاران و قاتلان در کشور ما پشتیبانی می کند.
ما مشتاقانه برای رهایی از فاسدان حکومتی مان تلاش میکنیم و به دنبال پیوندهای محکم و پایدار با ایرانیان همسایه خود هستیم که لیاقت یک رژیم عادلانه و متمدن را دارند.
نابود باد دولت های ناعادلانه

زنده باد مردم

تظاهرکنندگان در میدان تحریر در بغداد

۱۶ نوامبر ۲۰۱۹

متن انگلیسی پیام:

From: Al Tahrir Square – Baghdad

People of Iran

You are witnessing nowadays the Iraqi demonstrators, who are revolting against their government, shouting loud slogans that might sometimes seem against Iran. It is crucial for us that you should be aware of the fact that we Iraqi People only have a genuine love for you. Our problem is with the Iranian sectarian regime who backs the all corrupt politicians, criminals, and murderers in our current government.

Our ambition and only purpose is to get rid of our corrupted rulers, we are also looking forward to strong and stable relations with our Iranian neighbors who deserve a just and civilized government.

Long Live the people

November 16, 2019

متن عربی پیام:

إلى الشعب الإيراني الكريم
تشاهدون في هذه الأيام الانتفاضة العراقية وتستمعون لهتافات الشباب العراقي المحتج ضد حكومته، وكثير من هذه الهتافات يرد فيها ذكر إيران.
يهمنا أن تعلموا أننا لا نضمر للشعب الإيراني إلا المودة، وأن مشكلتنا مع النظام الإيراني الذي يدعم الفاسدين والمجرمين والقتلة في وطننا.
نتطلع للتخلص من حكامنا اللصوص، كما نتطلع لعلاقات قوية وراسخة مع أشقائنا الإيرانيين الذين يستحقون نظام حكم عادلاً ومتحضراً.

الحكومات الظالمة إلى زوال

والبقاء للشعوب

أخوتكم

المتظاهرون في ساحة التحرير ببغداد

نومبر ۱۶، ۲۰۱۹

برای حفظ و گسترش فعالیت های حزب به حمایت مالی شما نیاز فوری داریم!

حزب کمونیست کارگری در همه عرصه های اعتراض و مبارزه مردم ایران فعالانه دخیل است و پرچم آزادی و برابری و رفاه و رهایی انسان را در دست دارد. این فعالیت غرور انگیز بدون همراهی شما مردم شریف و آزادیخواه و حمایت از حزب تا آن ممکن نبوده است.

شاهد هستید که از اعتصابات و مبارزات کارگران و معلمان و بازنشسته ها تا مبارزات هر روزه زنان تا اجتماعات و اعتراضات دانشجویی همه جا میتوان نقش و تاثیر حزبمان در بازتاب و گسترش و رادیکال کردن این اعتراضات را دید. از مبارزه علیه اعدام تا مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، از مبارزه علیه فقر و فلاکت و برای معیشت و منزلت تا مبارزه علیه آپارتاید جنسی، از جنبش دادخواهی تا مبارزه برای حقوق کودک، از دفاع از حقوق رنگین کمانی ها تا مبارزه برای نجات محیط زیست تا کمپین های کمک به سیل زدگان و زلزله زدگان، از مبارزه علیه اسلام سیاسی در خارج کشور تا جلب حمایت افکار عمومی کشورهای مختلف از مردم ایران و فشار بر دولتهایی که از جمهوری اسلامی حمایت میکنند، در همه این عرصه ها حزب کمونیست کارگری فعال و تاثیرگذار است. اما چنین فعالیت گسترده و بینظیری، و حتی یک قلم مهم آن یعنی اداره یک تلویزیون ماهواره ای ۲۴ ساعته برای نزدیک شانزده سال، بدون حمایت مالی شما دوستداران و اعضای حزب ممکن نبوده و نخواهد بود.

اکنون حزب ما برای تداوم سطح کنونی فعالیت های خود و برای گسترش آن به حمایت مالی فعالتر و کمک فوری شما نیازمند است. ما از شما دعوت میکنیم در بودجه ماهانه و سالانه خود مبلغی را هم به حمایت از فعالیت های متنوع و گسترده حزب اختصاص دهید. اسپانسر مالی حزب شوید و هر مبلغی که برایتان ممکن است را برای یاری رساندن به این فعالیت غرور انگیز کنار گذارید. امیدواریم با حمایت شما قادر شویم تا فارغ از دغدغه کسر بودجه و کابوس تقلیل و توقف برخی پروژه ها بدلیل عدم تامین مالی، به بسط و گسترش فعالیت حزب بپردازیم. کمک های مالی خود را میتوانی از طریق شماره حسابهای زیر و یا از طریق تماس هایتان با فعالین حزب در خارج کشور یا شماره تلفن ها و آدرس هایی که در زیر آمده بدست ما برسانید.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ آبان ۱۳۹۸، ۱۴ نوامبر ۲۰۱۹

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

سوئد:

Plus Giro: 639 60 60-3

Account holder: IKK

آلمان:

M. Eli

Commerzbank

Kontonr: 727634800

BLZ: 60040071

IBAN: DE84600400710727634800

BIC/SWIFT: COBADEFFXXX

هلند:

Bank: RABOBANK

Darande hesab: FVIVN

Shomare hesab: 15 13 50 248

Adres: EINDHOVEN

IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر

کشور دیگر:

Account no. 45477981

Sort code: 60-24-23

Account holder: WPI

Branch: Wood Green

Bank: NatWest

IBAN: GB77 NWBK 6024 2345477981

BIC: NWBK GB 2L

اگر سواالی دارید میتوانید با آدرس های زیر تماس

بگیرید:

از اروپا:

آذر پویا: ۰۰۴۶۷۳۰۵۶۶۶۱۴

azar_poya@hotmail.com

سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

siabahari@gmail.com

از آمریکای شمالی:

ستار نوریزاد ۰۰۱۲۱۴۵۴۹۶۲۷۱

sattarnorizad@yahoo.com

از کانادا:

بابک یزدی ۰۰۱۴۱۶۴۷۱۷۱۳۸

babakyazdi2@gmail.com

از ایران:

شهلا دانشفر ۰۰۴۶۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

shahla.daneshfar2@gmail.com

آدرس تماس با دفتر مرکزی حزب

markazi.wpi@gmail.com

کیا صبیری ۱۰۰۰ دلار	صابر رحیمی ۱۰۰۰ دلار
نازنین برومند ۱۰۰۰ دلار	بهرام سروش ۱۰۰۰ دلار
عباس ماندگار ۵۰۰ دلار	جمال صابری اسپانسر
ایرج آبخار ۵۰۰ دلار	ماهی ۷۵ دلار به مدت یکسال
سمیر نوری ۱۰۰۰ دلار	جلیل جلیلی اسپانسر
عبدل گلپریان ۱۰۰۰ دلار	ماهی ۱۰ پوند
داریوش صفا ۲۰۰ یورو	

کمک های مالی
رسیده
در پاسخ به فراخوان
مالی حزب
لیست شماره دو